

El dia dels Morts

(ALDC, III, 578. *El dia dels Morts*)

Es tracta de la festa litúrgica celebrada per l'església catòlica el dia 2 de novembre en què es commemora els feels difunts. *Dia dels difunts* (var. *dia del difunts*, per fonosintaxi; *dia de difunts* o *dia de defunts* 86, 120, 138; *commemoració dels difunts* 118 ["combemoració", per dissimilació de nasals], *festa dels difunts* 15) conté un complement pres del llat. DEFUNCTUS, usat per Ciceró ('alliberat de la vida'), participi de DEFUNGI 'acomplir, pagar un deute', amb un ús eufemístic eclesiàstic; la var. ant. *defunt* apareix des del s. XIII fins al s. XVII (Lacavalleria, 1696), canviat després en *difunt*. *Dia dels Morts* (Labèrnia, 1839) (var. *dia de Morts* [Torra, 1640]; *dia del Morts*, per fonosintaxi; *dia des Morts*, per reducció de l'article contracte *dels*; *Tots los*

Morts 72; *els Morts*, per simplificació; *dia dels Vius i dels Morts* 61, potser en clau irònica; *la festa dels Morts* 56 [Lacavalleria, 1696]) basa l'element nominal de l'expansió en el der. del llat. MORTUUS. *Dia de les Ànimes* (var. *dia d'Ànimes*, *dia les Ànimes*, *dia des Ànimes*, *les Ànimes*, *Ànimes* 140, 152, 167, *de les Ànimes* 98, 101, 153, *dia de les Animetes* 132, 169, 181 o *les Animetes* 174, amb dim. propi del val; *dia de les Almes* 93, 94, 100, 102 o *dia de Almes* 87, d'influència castelanoaragonesa) parteix del cultisme *ànimes* (< llat. ANIMAS).

Dia dels Morts és el mot normatiu (apareix com a exemple des del DG₁, 1932).

